

Književnik Kikić Hasan
za vrijeme narodne Revo-
lucije.

Arhiv Doc. Kraljevo D. Luka

ABK

OVO JE BILO NOVEMBRA 1941. godine

Gajić (Teše) Gojko hroničar,

I Z J K V I :

Prikupljajući podatke za pisanje hronike, našao sam se u selu Tramošnji sa Borenović (Mitro) Rajkom rođenim 1908. godine u selu Tramošnji, Narodno Oslobođilački odbornik kroz cijelo vrijeme rata. On mi je ispričao o Književniku Kikiću Hasanu, Sledeće:

»Kikić Hasan zvan Slobodan počeo je da radi sa Narodno-Oslobođilačkim Pokretom još meseca novembra 1941. godine. On se je nalazio u selu Kijevu kod Samskog Mosta i vršio je dužnost nekog domobranskog komandanta na ovome sektogu, t.j. nad snagama koje su bile isturene prema pobuljenim selima u koja sela je spadalo i moje selo Tramošnja.

Jednoga dana (novembra meseca) dobio sam pismo od Kikića, u kome mene poziva da se sastanemo na jednom mjestu da sastanak bude u tajnosti. Poslije ovoga pisma nakon tri dana sastao sam se sa Kikićem. Naš razgovor kretao se je u tome pravcu: ko su po imenu ti koji rukovođe ustankom, kakve su im smjernice i odakle se snabđevamo oružjem i municijom. Ja sam odgovorio, da su sada naši rukovodioci: Branković Milan Muhamed Kazaz i Gojko Gajić, koji sačinjavaju štab Manjačkog Oдреда, te Marčetić Vukašin. Spomenuo sam mu i Vičovića Jovu Dragutina učitelj Gaćeša i druge koji su u to doba bili rukovodioci na ovom terenu, kao i Kovačevića Ristu-Čiku.

Kikić je neke od rukovodioca i poznavao, Muhameda Kazaza i Marčetića Vukašina. Za Marčetića Vukašina govorio je da je on čovjek koji nebi mogao biti poželjan da se nalazi u redovima pokreta pošto ga poznaje od ranije kao vrlo loša karaktera.

Hasan je napisao jedno pismo koga je poslao po mehi u Tramošnju učitelju Gaćeši, u kome mu je zakazao sastanak.

Nakon desetak dana usledio je jedan sastanak u kući Domazeta Teđora. Na sastanak je došao Kikić Hasan i sa sobom doveo, Kurbegović Zeheriju i njegova brata Abiba koji su bini naprežni a bili su u domobranstvu. Sa naše strane došli su: Viđović Jovo, Gaćeša učitelj, Tomić Lazar, ja (Borenović Rajko), Dević Dušan, Šavija Rađe, Vojvođić Gavre, Marčetić Vukašin i drugi kojih se nesjećam.

Na sastanku je dogovoreno kako i na koji način i kojim kanalima može se dobavljati oružje i municija koju je imao zadatak da šalje Kikić ustanicima. Dogovoreno je bilo kako da se najlakše može da prebaci Kikić na slobodnu teritoriju ako si bio provalit da pomaže partizane.

Nakon ovog sastanka svi smo se razišli na svoju stranu, kasnije je organizovano prebacivanje oružja i municije iz Sanskog Mosta ustanicima koje je organizovao Kikić. Bilo je slučajeva da je preko tajnih kanala dolazilo od Kikića po čitavi tovari (na konjima) oružja i municije.

Kada je Kikić Hasan bio provalit da sarađuje sa ustanicima tada je preko obaveštajnih kanala dogovoreno da se izvrši napad na jednu grupu nenrijeteljskih vojnika među kojima je bio i Kikić i tada je Kikić bio zarobit a ostali nenrijeteljski vojnici izgubili u borbi jer se nijesu htjeli predati. *To je bilo između 20. i 21. januara 1942 god.*

Kikić se je zadržao na ovom terenu sve do pred četnici puč na Manjači i kada mu je bila prijetila opasnost da ga četnici ubiju, on se je tada povukao sa toga terena.

Banjalika
16 jula 1962. g.

(Gajić Gojko)

Gojko Gajić

DA JE PREDNJU IZJAVU DAC I SVOJERUČNO JE POTPISAO GAJIĆ GOJKO,

T V R D I

Mile Jese